

HARUT VE MARUT'UN İLİM ÖĞRETTİĞİ İKİ KİŞİ (1)

Sevgili Hocam, hürmetlerimi sunar ellerinizden öperim.

Eskiden okudukça not alırdım ama şimdi doğrudan aklıma geldikçe size sormayı yeğliyorum, bu yüzden maillerim çoğaldı son zamanlarda (müsadenizle).

Hocam Kur'ân'da insanlar ve cinlerin bir araya geldiklerinde bile mesela bir surenin benzerini yapamayacakları ve sanıyorum başka bağlamlarda cin insan ortak çalışmasından söz edilir. Yüce meleklerden olan Cebrail aleyhisselam'ın da peygamberimizle mülaki olmasını okuruz. Ayrıca Allah'ın meleklerini savaşta Müslümanlara yardım için gönderdiğini de okuruz. Fakat normal şartlarda meleklerin insanlarla irtibatına dair bir bahis bildiğim kadarıyla yoktur. Oysa Bakara Suresinin 102'nci ayetinde (ayetten anladığım kadarıyla) iki melek ile iki insan arasında bir irtibat söz konusu. Daha doğrusu burada *"Halbuki onlar: 'Biz bir fitneyiz (sizin için bir sınavız), sakın, küfre gitme(yin)!' demedikçe kimseye bir şey öğretmiyorlardı."* buyurulmaktadır.

Âyette Onlar ile kastedilen kim? Melekler mi yoksa o iki kişi mi? Her halükârda burada melek ve insan irtibatı var.

Sorum bu ayetten yola çıkarak insan, melek ve cin yaratıldığından beri ve tabii günümüzde de bu irtibat var mıydı ve Kur'an'a ve Allah'ın yaratış kanunlarına göre bu mümkün müdür? Şimdiden cevabınız için teşekkür ederim. Selamlarımla ellerinizden öperim...

Cevap: Kays, bu sorunun cevabını âyetin Tefsîrinde aramak gerekir:

102- Süleymân'ın hükümdarlığı hakkında onlar, şeytânların uydurdukları sözlere uydular (Süleymân'ın, büyü yaparak saltanatını kazandığını söyleyen şeytân ruhlu insanlara uyup, Süleymân'ın büyücü olduğuna inandılar). Oysa Süleymân (büyü yaparak) küfre gitmemişti. Fakat o şeytânlar küfre gittiler: İnsanlara büyü ve Bâbil'de Hârût ve Mârût adlı melekler(den ilham alan iki kişiy)e indirileni öğretiyorlar. Halbuki onlar: "Biz bir fitneyiz (sizin için bir sınavız), sakın, küfre gitme(yin)!" demedikçe kimseye bir şey öğretmiyorlardı. Fakat bunlar (yani o

*meleklerden öğrenen kimseler), onlardan, erkekle karısının arasını açacak şeyler öğreniyorlardı. Ama, onlar, Allah'ın izni olmadan onunla hiç kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine yarar vereni değil, zarar vereni öğreniyorlardı. Andolsun, onu sat(ıp onunla çıkar sağlay)anın, âhirette bir nasibi olmadığını gâyet iyi biliyorlardı. Vicdanlarını sattıkları şey ne kötüdür, keşke (bunu) bilselerdi! **103-** Eğer onlar inanıp (Allah'ın azâbından) korunmuş olsalardı, elbette Allah katından (verilecek) sevâp, (kendileri için) daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!*

(devamı yarın..)